

تحلیل هندسی، جنبشی و تعیین متغیرهای واتنش بر پایه رگه های کششی سیگموئیدال در پهنه برشی بوشاد (افیولیت ملانژ جنوب بیرجند، خاور ایران)

ناصر نعیمی قصابیان^۱، محمدمهدی خطیب^۲، طاهره قاسمی رزوه^۳، حمید نظری^۴ و محمودرضا هیبات^۵

^۱دانشجوی دکترا، گروه زمین شناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، مشهد، ایران

^۲استاد، گروه زمین شناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

^۳دانشجوی دکترا، گروه زمین شناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

^۴استادیار، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران

^۵استادیار، گروه زمین شناسی، دانشگاه بیرجند، بیرجند، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۱۰/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۱/۰۵

چکیده

پهنه برشی بوشاد (BSZ) با درازای حدود ۴۵ کیلومتر، پهنای ۹/۲ کیلومتر و روند تقریباً خاوری-باختری (N90E) در جنوب بیرجند جای دارد. این پهنه برشی بخش هایی از افیولیت ملانژ دگرگون شده جنوب بیرجند را زیر تأثیر قرار داده است. اولین مرحله دگرریختی به صورت دگرشکلی چندفازی همزمان با دگرگونی در شرایط دگرریختی شکل پذیر، به هنگام بسته شدن کافت خاور ایران و جایگیری افیولیت ملانژ بیرجند رخ داده است. فازهای دگرریختی $D_1 - D_2$ مربوط به اولین مرحله دگرشکلی است. فاز دگرریختی D_3 پس از یک دوره رسوب گذاری و فرسایش در شرایط شکل پذیر-شکنا، همزمان با تشکیل رگه های کششی نردبانی است. گسل های راستالغز، راندگی و چین های مرتبط با گسل در شرایط دگرریختی شکنا وابسته به رخدادهای زمین ساختی D_4 ، اثر نازم ترین فاز تنش N55E در منطقه شکل گرفته است. درجه همگرایی این پهنه برشی $R=0.73$ است که نشان از شکل گیری آن در یک دستگاه ترانشاری چپ گرد از نوع همگرایی مایل لغز (Slightly oblique-convergent) دارد.

کلیدواژه‌ها: پهنه برشی بوشاد، افیولیت ملانژ بیرجند، متغیرهای واتنش، پهنه برشی ترانشاری، زمین درز سیستان.

***نویسنده مسئول:** ناصر نعیمی قصابیان

E-mail: naser.naimi@birjand.ac.ir

۱- پیش نوشتار

پهنه برشی بوشاد با موقعیت جغرافیایی $25^{\circ} 26' 59''$ تا $25^{\circ} 02' 04''$ عرض شمالی، در رشته کوه باقران در جنوب شهر و $53^{\circ} 43' 32''$ تا $53^{\circ} 44' 26''$ عرض شمالی، در رشته کوه باقران در جنوب شهر بیرجند (معروف به افیولیت ملانژ بیرجند) جای دارد. این پهنه برشی با پهنای متوسط ۹/۲ کیلومتر و جابه جایی افقی حدود ۱۰/۳۳ کیلومتر از دید زمین ساختی فعال است و تاکنون دچار چرخشی حدود ۴۸ درجه در جهت خلاف عقربه های ساعت شده است. دست یابی به سیر تحولی و روشن شدن روند تغییر شکل های ایجاد شده در این پهنه، در درک فرایند تکامل و بسته شدن حوضه خاور ایران کمک شایانی خواهد کرد. به طور کلی فعالیت و چگونگی حرکت گسل بوشاد (راستالغز یا مؤلفه شیب لغز وارون)، سبب افزایش ارتفاع در بخش مرکزی افیولیت ملانژ جنوب بیرجند شده است. پهنه برشی بوشاد را خطیب (۱۳۶۸) با مطالعه و بررسی های صحرائی در پایان نامه کارشناسی ارشد خود شناسایی کرده و طی ۱۸ سال گذشته این پهنه مورد توجه بسیاری قرار گرفته است (خطیب و زرین کوب، ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹؛ خلیل زاده، ۱۳۸۶؛ Khatib & Zarrinkoub, 2007) ولی تاکنون مطالعه جامعی در مورد بررسی و تحلیل واتنش با استفاده از رگه های کششی سیگموئیدال انجام نشده است که در این مقاله سعی شده است به این مهم پرداخته شود.

عناصر ساختاری برداشت شده در صحرا عبارتند از صفحات گسلی، چین ها، ریزچین ها، خش لغزها روی سطوح گسلی، سطوح لایه بندی، برگوارگی ها، رگه ها، ساختارهای پلکانی. افزون بر برداشت ویژگی های این عناصر به ارتباط آنها با یکدیگر و ارتباط واحدهای سنگی محل قرارگیری آنها نیز توجه شده است.

۲- موقعیت زمین شناسی و سنگ شناسی

پهنه برشی بوشاد (BSZ) با روند کلی خاوری-باختری، یکی از ساختارهای مهم است که افیولیت ملانژ جنوب بیرجند را به دو بخش شمالی و جنوبی تقسیم می کند. این پهنه برشی حدود ۴۵ کیلومتر طول دارد که روند چیره آن N90E است و به سوی باختر،

روند آن N78E می شود و جهت شیب پهنه گسلی به سوی شمال است (شکل ۱). رشته کوه جنوب بیرجند یکی از شاخه های تمایل یافته از پهنه سیستان به درون پهنه لوت است (آقاباتی، ۱۳۸۳). خطیب (۱۳۷۷) افیولیت ملانژ جنوب بیرجند را یکی از پایانه های زمین درز سیستان معرفی می کند.

پهنه برشی بوشاد شرایطی مناسب، برای فرایندهای دگرسانی و متاسوماتیزم سنگ های مسیر برش را فراهم کرده است. همخوانی هندسی رخنمون های دگرسانی با عناصر ساختاری وابسته به پهنه برشی، بیانگر نقش کنترلی این ساختارهاست. بیشترین شدت دگرسانی در بخش مرکزی پهنه برشی چپ گرد بوشاد، دیده می شود (خطیب و زرین کوب، ۱۳۷۹).

به طور کلی واحدهای چینه زمین ساختی پهنه برشی بوشاد را می توان به ۳ دسته تقسیم کرد: (۱) آمیزه افیولیتی؛ (۲) رسوبات رخساره فلیشی؛ (۳) سنگ های آتشفشانی رسوبی و رسوبات جوان تر.

۱- آمیزه افیولیتی

واحدهای آمیزه افیولیتی حدود ۶۰٪ رخنمون های سنگی را در ناحیه جنوب بیرجند به خود اختصاص می دهد و به دلیل تحمل برش زیاد و ملانژ زمین ساختی، نظم بخش های مختلف آن از بین رفته است.

۲- رخساره فلیش

رخساره های فلیش در افیولیت ملانژ جنوب بیرجند دو گونه هستند:

(۱) فیلش های کرتاسه پسین که به صورت تناوبی از شیل و ماسه سنگ و شیل سیلیسی، شیل ماسه ای با تداخل هایی از آهک نازک لایه هستند، در لایه های آمیزه افیولیتی قرار دارند و تحت تأثیر دگرگونی به اسلیت و فلیت تبدیل شده اند.

(۲) در حاشیه شمالی رشته کوه جنوب بیرجند واحد آمیزه افیولیتی به صورت شیل، ماسه سنگ و شیل ماسه ای، شیل فلیتی و آهک های ماسه ای و شیل های ارغوانی با مرز گسلی هستند. سن این واحدها پالئوسن اتوسن است که دچار دگرگونی کمتری شده اند.

۲-۳. سنگ‌های آتشفشانی رسوبی و رسوبات جوان تر

سنگ‌های آتشفشانی رسوبی با ترکیب آندزیت، آگلومرا، داسیت، توف داسیتی، مارن، توف ائوسن و سنگ‌های آهکی ائوسن و رسوبات قدیمی‌تر را پوشانده‌اند. این واحدهای سنگی در بخش جنوبی منطقه گسترش زیادی دارند.

واحدهای آتشفشانی رسوبی نوزن به‌صورت ناپوستگی زاویه‌دار روی واحدهای قدیمی‌تر در بخش‌های مختلف منطقه قرار گرفته‌اند.

پهنه برشی پوشاد، سنگ‌های مجموعه افیولت ملائز کرتاسه و سنگ‌های آتشفشانی و آتشفشانی رسوبی ترشیری را قطع کرده و سبب ایجاد گسل سنگ‌های کاناکلاستیک، مبلویت و رگه‌های معدنی شده است. خردشدگی سنگ‌های فوق‌بازیک در این پهنه از یک سو و افزایش دما در اثر برش از سوی دیگر شرایط مناسبی را برای رخداد فرایندهای سرپانتینی و لیستونیتی شدن فراهم کرده است (خطیب و زرین کوب، ۱۳۸۳). به‌طوری که پهنه‌های سرپانتینی و لیستونیتی، نشانگر عملکرد پهنه برشی و مشخص‌کننده گستره پهنه برش است. گسل سنگ‌های مبلویتی به‌طور چیره در سرپانتینیت‌ها و گسل سنگ‌های کاناکلاستیک در دیگر سنگ‌های مسیر برش به وجود آمده‌اند.

۳-۳-۱. مراحل دگرریختی پهنه برشی پوشاد

همانند بیشتر کمربند‌های کوهزایی دنیا، افیولت‌ملائز جنوب بیرجند تحت تأثیر مراحل مختلف دگرگونی و دگرشکلی قرار گرفته است. هر مرحله دگرریختی همراه با عناصر ساختاری در مقیاس‌های میکروسکوپی تا ماکروسکوپی است. میزان تأثیر و بزرگی‌های فازهای دگرریختی به نوع و وضعیت دگرگونی سنگ‌ها وابسته است. تفکیک این مراحل دگرریختی و بررسی ارتباط آنها با مراحل دگرگونی می‌تواند نقش مهمی در بازسازی تاریخچه زمین‌ساختی و در نتیجه فرگشت ساختاری کوه‌های جنوب بیرجند داشته باشد.

چهار فاز دگرریختی (D_1-D_4) در منطقه قابل تشخیص است؛ به‌طوری که دگرریختی D_1-D_2 در یک پهنه برشی شکل پذیر (Ductile) و دگرریختی D_3 در یک پهنه برشی نیمه‌شکنا (Semi-Brittle) و فاز دگرریختی D_4 در یک پهنه برشی شکنا (Brittle) صورت گرفته است.

۳-۱-۱. برگواره اولیه (S_1)

اثرهایی از برگوارگی اولیه، شامل سطوح لایه‌بندی را می‌توان در سنگ‌های رسوبی و مرز میان واحدهای آتشفشانی و رسوبی در مقیاس ماکروسکوپی و میکروسکوپی شناسایی کرد. یکی از مهم‌ترین شواهد، سیماهای برگواره اولیه در مقیاس رخنمون، تناوب چرت، شیل رادیولردار و آهک پلاژیک در توالی افیولت ملائز جنوب بیرجند است. در برخی مواقع برگوارگی S_1 می‌تواند موازی با برگوارگی اولیه باشد (شکل ۲).

۳-۲. الگوی واننش در اولین و دومین رویداد دگرریختی پیشرونده (D_1-D_2)

در اولین مرحله دگرریختی، نیروهای زمین‌ساختی سبب بسته شدن کافت خاور ایران و جاگیر افیولت‌ها روی توریدایت‌ها، جابه‌جایی آنها به‌صورت ورقه‌های راندگی مجزا، دگرگون شدن رسوبات و سنگ‌های اولیه (در اثر افزایش دما و فشار) و تشکیل برگوارگی نسل اول (S_1)، خطوارگی نسل اول (L_1) و چین‌های نسل اول (F_1) در یک پهنه برشی شکل‌پذیر شده است. آثار دگرگونی به‌صورت لایه‌بندی تفریقی، تبلور دوباره، رشد کانی‌های گارنت و استارولیت دیده می‌شود.

برگوارگی نسل اول شامل کوارتز، بیوتیت، مسکویت، سربست و کلریت است که یک برگوارگی سطح محوری وابسته به اولین نسل چین خوردگی در منطقه است. خطوارگی نسل اول نیز از نوع خطوارگی کانی حاصل از انجماد کانی‌های دگرگونی همچون کلریت، اپیدوت، سربست و مسکویت است. پس از دگرریختی مرحله اول (D_1)، سنگ‌های ناحیه به‌طور پیشرونده تحت تأثیر دومین فاز دگرریختی قرار

گرفته‌اند که بیشترین اثر را در منطقه بر جا گذاشته و نافذترین فاز دگرریختی به شمار می‌رود.

آثار دگرریختی دوم را می‌توان به‌صورت چین خوردگی نسل دوم (F_2)، تشکیل برگوارگی مبلویتی (S_2)، خطوارگی دراز شدگی (Stretching lineation) (L_2)، رانده شدن واحدهای مختلف افیولتی همراه با مبلویت، تشکیل نوارهای برشی (c ، s و c')، بودین‌های نوار برشی (Shear band boudins)، پرفیوربولاست‌های شکسته شده، چرخیده و بودین‌شدگی در یک پهنه برشی دید. چین‌های نسل دوم در اثر چرخش و خمش برگوارگی نسل اول در طول پهنه برشی حاصل شده‌اند.

برگواره‌های نسل دوم حاصل دگرریختی پیشرونده و مبلویتی شدن برگواره‌های نسل اول و در بخش‌هایی نیز از نوع برگوارگی سطح محوری چین‌های نسل دوم هستند؛ این برگواره نیز گاه به موازات لایه‌بندی دیده می‌شود (شکل ۳).

۳-۳-۲. الگوی واننش در سومین رویداد دگرریختی (D_3)

این رویداد با تشکیل پهنه‌های برشی شکل‌پذیر شکنا، شرایط پسرونده دگرگونی و کاهش شدت دگرریختی در پهنه‌های برشی منطقه همراه بوده است؛ آثار سومین دگرریختی را می‌توان به‌صورت چین خوردگی نسل سوم (F_3)، تشکیل رگه‌های کششی (open gash)، چرخش آنها در اثر پیشرفت دگرشکلی در یک دستگاه برشی ساده و خطوارگی نسل سوم (L_3) دید. چین‌های نسل سوم (F_3) را می‌توان به‌صورت ریزچین و چین خوردگی کنگره‌ای (cremulation fold) در واحدهای اسلیتی و فیلیتی دید. این چین‌ها بر پایه تقسیم‌بندی Fluty (1964) به‌صورت چین‌هایی با بال موازی یا بسته هستند و پس از دگرگونی درجه پایین (رخساره شست سبز) با سازوکار خمشی لغزشی به وجود آمده‌اند (شکل‌های ۴ و ۵). رخ کنگره‌ای (S_3) به عنوان عارضه سطح محوری و خطواره نسل سوم (L_3) به عنوان محور این ریز چین‌ها هستند. رخ کنگره‌ای در مناطق کوهزایی که دگرگونی و دگرریختی در حال نقصان است گسترش می‌یابند و معمولاً نتیجه استحکام و توزیع دوباره کانی‌ها، پس از پیشینه شدت دگرگونی هستند (Ramsay & Huber, 1987) و موقعیت هندسی پیشینه صفحات این نوع برگوارگی N80W,52NE است (شکل ۶).

برگه‌های راندگی به عنوان یکی از عناصر ساختاری اصلی این رویداد دگرریختی هستند که موقعیت هندسی آنها در بخش مرکزی پهنه به‌طور متوسط N80W,26NE و در بخش باختری N10W,25SW است. سوی رانش برگه‌ها از شمال شمال خاوری به سوی جنوب جنوب باختری است (خطیب و زرین کوب، ۱۳۸۳).

۳-۴. الگوی واننش در دگرریختی چهارم (D_4)

در طی این مرحله از دگرریختی، در اثر تنش‌های فشاری، نوارهای شکن (Kink bands)، گسل‌های راندگی و راستالغز (شکل ۷)، رخ شکستگی (fracture cleavage) (S_4)، شکستگی‌های برشی وابسته (P, R, R') و رگه‌های کششی نسل جدید تشکیل می‌شوند (شکل ۸).

چین‌هایی که در این مرحله تشکیل می‌شوند در پهنه‌های برشی به نسبت شکننده در ارتباط مستقیم با گسل‌های راندگی شکل گرفته‌اند (شکل‌های ۹ و ۱۰).

خطواره نسل چهارم (L_4) در اثر دو سازوکار به وجود آمده‌اند: یک نوع خش‌لغز روی صفحات لغزشی، به موازات سوی حرکت اصلی پهنه برش و نوع دیگر از تقاطع کشیدگی کانی‌ها و رخ شکستگی. گسل‌های راندگی حاصل از این رویداد به‌طور متوسط دارای موقعیت N35W,30NE هستند و در اثر عملکرد آنها، بلوک‌های گسلی به وجود آمده از تقاطع شکستگی‌های برشی وابسته روی یکدیگر رانده شده‌اند؛ سوی حرکت راندگی‌ها به‌طور چیره از شمال خاوری به سوی جنوب باختری است.

۴- تحلیل جنبشی پهنه برشی بوشاد

برای تحلیل جنبشی و تعیین سوی برش در پهنه برشی بوشاد از شاخص‌هایی مانند جهت‌یابی برگراری، رگه‌های کششی نردبانی و چرخش آنها در یک دستگاه برش ساده، نوارهای برشی σ_c و نیز تحلیل کینماتیکی گسل‌های شکنده استفاده شده است.

۴-۱. بر پایه جهت‌یابی برگراری

افزون بر همه ساختارهای فرعی که ممکن است در پهنه‌های برشی دیده شود، تقریباً همه پهنه‌های برشی دارای نوعی برگراری هستند. با توجه به اینکه برگراری پهنه برش را می‌توان موازی سطح XY بیضوی کرنش در نظر گرفت، تمرکز قطب این سطوح می‌تواند سوی پیشینه کوتاه‌شدگی (Z) را نشان دهد. بر پایه شکل تمرکز، قطب برگراری‌ها به ترتیب فراوانی $0.61/31$ ، $0.01/65$ ، $0.28/37$ و $0.16/28$ است که دست کم چهار نسل برگراری را نشان می‌دهند (شکل ۱۱).

۴-۲. بر پایه جهت‌یابی رگه‌های کششی نردبانی و سیگموئیدال

رگه‌های نردبانی سیگموئیدال (sigmoidal en echelon veins)، رگه‌هایی هستند که در یک پهنه برش ساده از نوع شکل‌پذیر شکنا شکل می‌گیرند و نوک آنها در طی دگر بختی پیشرونده رشد می‌کند (شکل ۱۲). از آنجا که نوک این رگه‌ها همیشه عمود بر سوی درازشدگی جزیی گسترش می‌یابند و با مرز پهنه برش زاویه α (زاویه میان روند پیشینه تنش و دیواره پهنه برشی) می‌سازند. با مقایسه سوی رشته‌کانی‌ها در میانه و حاشیه می‌توان به میزان چرخش در طی دگر بختی پی برد؛ از سوی دیگر رابطه ساده میان زاویه چرخش (ψ) و زاویه‌ای وجود دارد که برگراری با سوی پهنه برش می‌سازد (ϕ):

$$\tan 2\psi = \frac{2}{\gamma} \quad (1)$$

بر پایه Karantz (1995) جهت‌یابی اولیه عناصر ساختاری در یک پهنه برش به میزان برش (γ) و درجه همگرایی با واگرایی (R) (نسبت مؤلفه همگرایی با واگرایی پهنه برش به مؤلفه راست‌الغز) بستگی دارد.

با استفاده از روابط و نمودارهای ارائه شده توسط Karantz (1995) (شکل‌های ۱۳ تا ۱۵)، می‌توان دیگر منبریهای وانتش همچون عرض پهنه برش (α) به موازات محور σ_y وانتش قائم یا سبزشدگی پهنه برش (α) به موازات محور σ_z کشیدگی یا کوتاه‌شدگی پهنه برش (S_{\parallel}) به موازات محور γ (شکل ۱۶)، مقدار محور بزرگ بیضوی وانتش ($S_{\parallel \max}$)، مقدار محور کوچک بیضوی وانتش ($S_{\parallel \min}$) و نیز نسبت بیضی وانتش (R^{\parallel}) را به دست آورد. با توجه به میزان برش در رگه‌های نردبانی سیگموئیدال، دیگر منبریهای وانتش به دست آمده است (جدول ۱).

$$\phi = \frac{1}{2} \arctan \left(\frac{2\gamma}{a^2 + \gamma^2 - 1} \right) \quad (2)$$

$$SH_{\max} = (1 - \gamma \tan \phi)^{-0.5} \quad (3)$$

$$SH_{\min} = (1 + \gamma \tan \phi)^{-0.5} \quad (4)$$

بر پایه روابط و نمودارهای ارائه شده در بالا و محاسبه روند σ_1 و میزان چرخش با استفاده از رگه‌های کششی دیده شده در بخش‌های مختلف پهنه برشی بوشاد (شکل ۱۷) به ترتیب از خاور به باختر می‌توان منبریهای وانتش را در پهنه برشی طبق جدول ۱ به دست آورد.

۴-۳. بر پایه جهت‌یابی رگه‌های کششی و کششی چین خورد

رگه‌های کششی پس از تشکیل در اثر ادامه برش می‌چرخند و در راستای محور کوتاه بیضوی وانتش دچار چین خوردگی متقارن و در راستای محور بزرگ بیضوی وانتش دچار کشش و بودین‌شدگی متقارن می‌شوند (Barker, 1990). چنانچه این رگه‌ها در کنار هم باشند می‌توان سوی برش و حتی میزان چرخش را به دست آورد (شکل ۱۸).

۴-۴. بر پایه تحلیل کینماتیکی گسل‌ها

برای تفکیک فازهای تنش در برین و تجزیه و تحلیل داده‌های لغزشی گسل در پهنه برشی بوشاد، داده‌های برداشت شده در برگزیده واحدهای مختلف سنگی به سن کرتاسه بالایی تا عهد حاضر هستند. ۱۴۸ صفحه لغزش گسلی و خش‌لغزهای مربوط برداشت شده است که تحولات تنش را در واحدهای سنگی در مکان‌های مختلف نشان می‌دهند. بر پایه داده‌های به دست آمده و با روش برگشتی تحلیل لغزش گسل که در آن، موقعیت سطوح لغزش، بردار لغزش، متغیر شکل بیضوی تنش و زاویه اصطکاک درونی توده سنگ دخالت دارد، میدان تنش و جهت‌گیری محورهای اصلی تنش در گستره مورد مطالعه تجزیه و تحلیل شده است. بر پایه تجزیه و تحلیل داده‌های لغزشی گسل، در طی کرتاسه بالایی تا عهد حاضر میدان‌های تنش به شرح زیر در کوه‌های باقران قابل تفکیک هستند (شکل‌های ۱۹ و ۲۰):

(۱) فاز تنش با میانگین پیشینه تنش افقی $N270 \pm 10$ و یک رژیم زمین‌ساختی فشاری که تنها در واحدهای پردویت و لیستویت منطقه ثبت شده و می‌توان گفت مرتبط با بسته شدن کافت و جاگیری افیولیت‌ملانژها در خاور ایران است.

(۲) فاز تنش با میانگین پیشینه تنش افقی σ_1 ، $N330 \pm 10$ و یک رژیم زمین‌ساختی ترا فشاری راست‌گرد.

(۳) فاز تنش با میانگین پیشینه تنش افقی σ_1 ، $N350 \pm 10$ و یک رژیم زمین‌ساختی فشاری برشی.

(۴) فاز تنش با میانگین پیشینه تنش افقی σ_1 ، $N055 \pm 10$ و یک رژیم زمین‌ساختی ترافشاری چپ‌گرد.

که بر پایه گسلش در نهشته‌های پلیو کواترنری منطقه و نیز سازوکار ژرفی زمین‌لرزه‌ها، در حال حاضر جدیدترین فاز تنش با میانگین پیشینه تنش افقی را می‌توان به پلیو کواترنری و ۳ فاز دیگر را به پیش از پلیو کواترنری نسبت داد که به تدریج در جهت عقربه‌های ساعت چرخیده و به مقدار کتونی خود رسیده است.

۵- نتیجه‌گیری

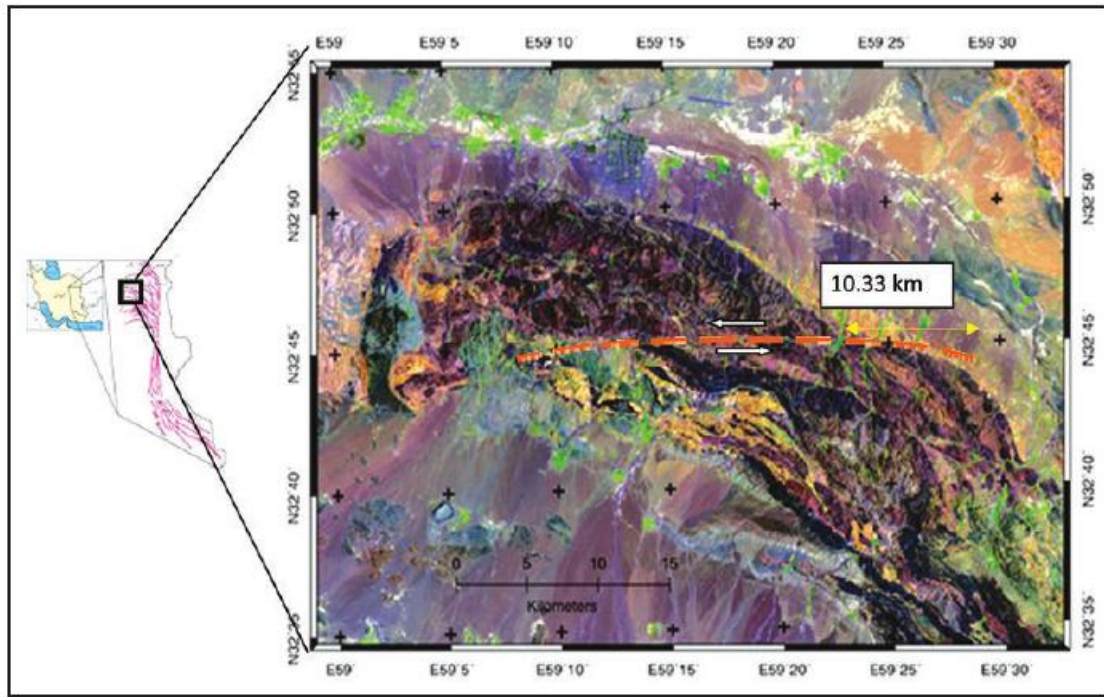
بر پایه گسلش در نهشته‌های پلیو کواترنری منطقه و نیز سازوکار ژرفی زمین‌لرزه‌ها، در حال حاضر جدیدترین فاز تنش با میانگین پیشینه تنش افقی σ_1 ، $N055 \pm 10$ و یک رژیم زمین‌ساختی ترافشاری چپ‌گرد است.

بر پایه تجزیه و تحلیل کینماتیکی، سنگ‌های منطقه دچار ۴ مرحله دگر بختی شده‌اند. مراحل اول و دوم به صورت شکل‌پذیر و پیشرونده در اثر فازهای اول و دوم تنش، مرحله سوم دگر بختی به صورت نیمه‌شکنا (sub-brittle) در اثر عملکرد فاز سوم تنش و مرحله چهارم دگر بختی در اثر جدیدترین فاز تنش به صورت شکنده (brittle) رفتار کرده است.

بر پایه درجه همگرایی حاصل از روابط و نمودارهای Karantz (1999) پهنه برشی بوشاد، در حال حاضر بیانگر الگوی جنبشی یک پهنه برشی ترافشاری چپ‌گرد متأثر از جدیدترین فاز تنش (فاز چهارم) است. عملکرد این سامانه برشی موجب چرخش‌های درونی در اجزا و ساخت‌های آن در جهت خلاف عقربه‌های ساعت شده است.

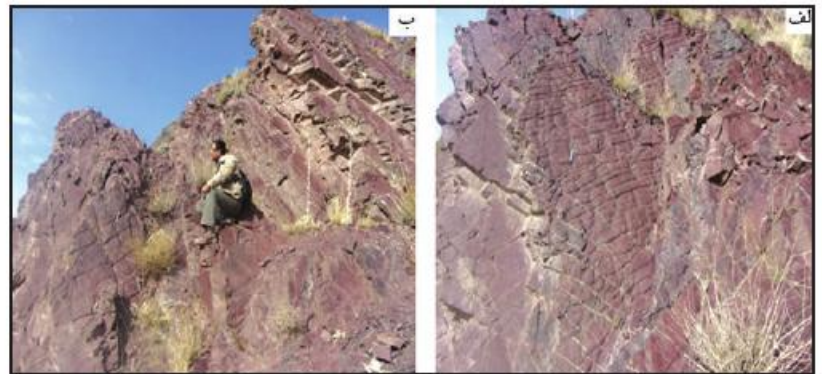
مطالعه رگه‌های کششی نردبانی و سیگموئیدال نشان‌دهنده پیشینه چرخش ۶۰ تا ۷۴ درجه‌ای بر خلاف جهت عقربه‌های ساعت در بخش میانی و بیانگر پیشرونده بودن فرایند حرکت در این پهنه برشی است.

بر پایه منبریهای وانتش به دست آمده بیشترین مقدار برش، چرخش و ایجاد فضای باز و رگه‌های کششی مربوط به بخش میانی پهنه است. به طوری که در بخش مرکزی این پهنه برش، شدت دگرسانی (لیستونیتی، سرپانتینیتی، رودنگیتی) پیشینه است.

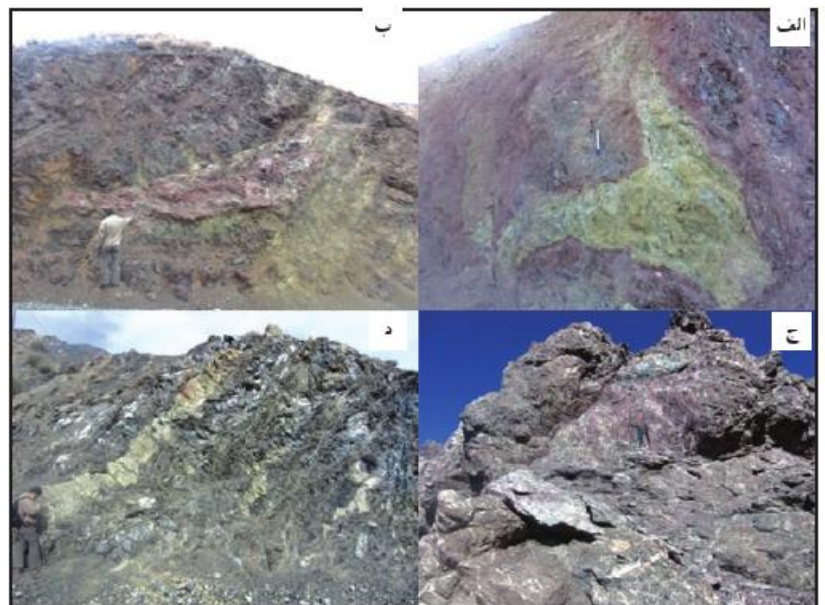

شکل ۱- موقعیت پهنه برشی بوشاد در انبساط ملانژ جنوب بیرجند.

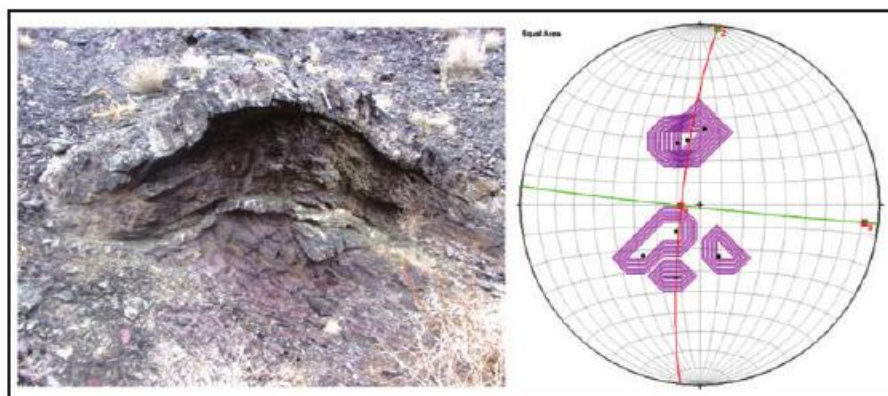
شکل ۲- الف و ب) نماهایی از تناوب چرت و شیل رادیولردار شواهدی از برگوارگی اولیه.

شکل ۳- الف تا د) شواهدی از دگرریختی D_1 - D_3 در مقیاس رخنمون از نوع شکل‌پذیرکه به شدت برشی و سرپانتینیزه و میلونیتی شده‌اند.

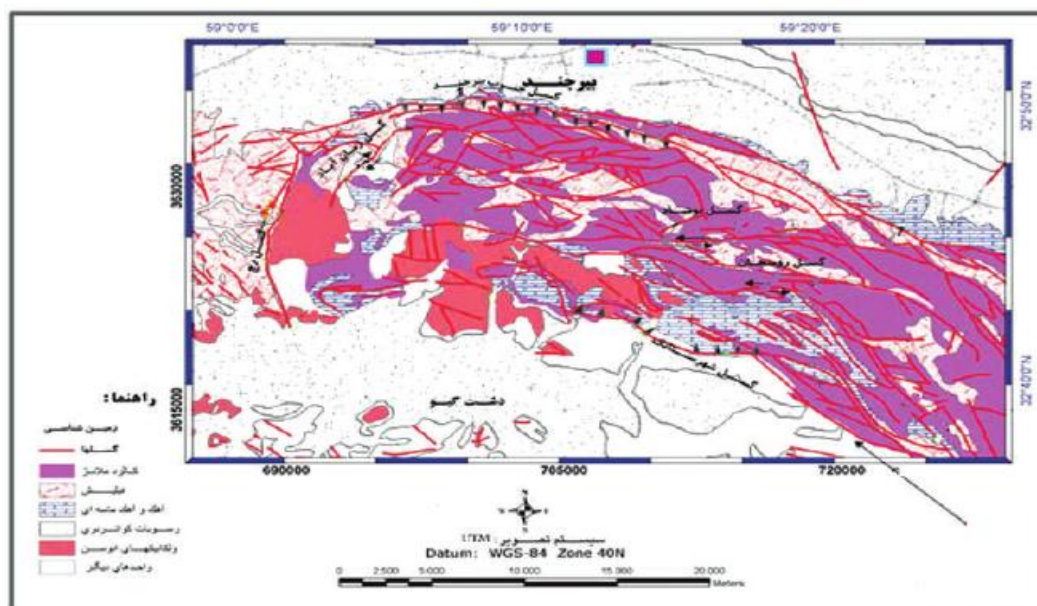
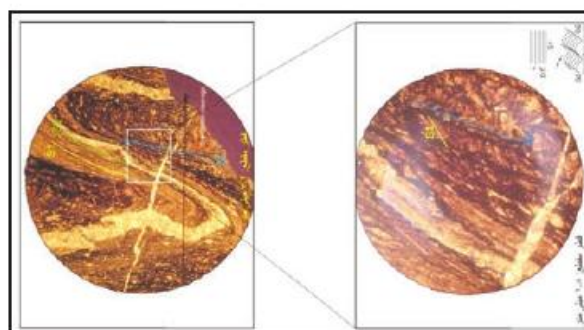

شکل ۴- چین نسل سوم به همراه تصویر استریوگراف چین.

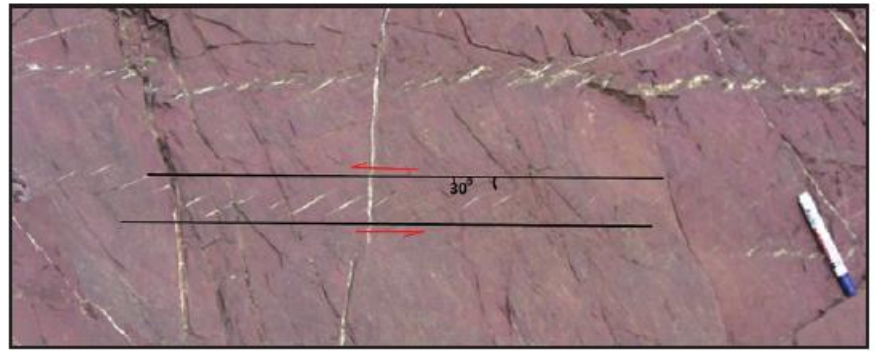
شکل ۵- ریزچین با دو یال بریده شده قائم در واحد شیل ارغوانی.

شکل ۶- کلیواژ کنگره‌ای که در اثر انحلال فشاری همزمان با چین خوردگی در یال چین تشکیل شده است.

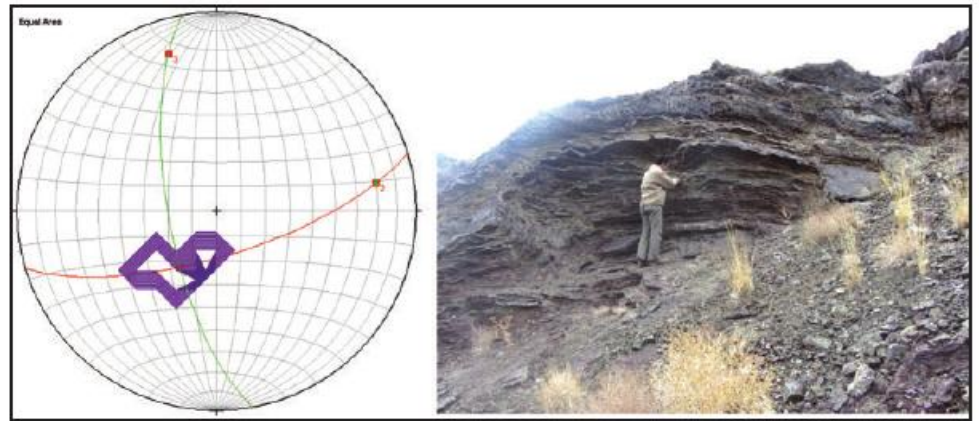

شکل ۷- گسل های اصلی رانده و راستلغز در پهنه برشاد.

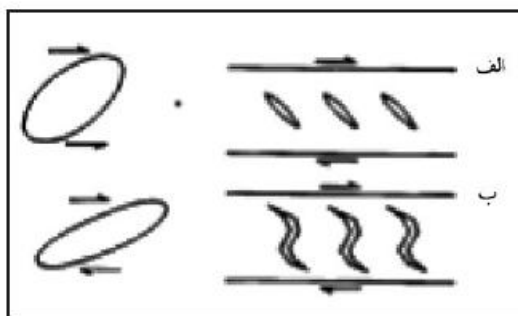
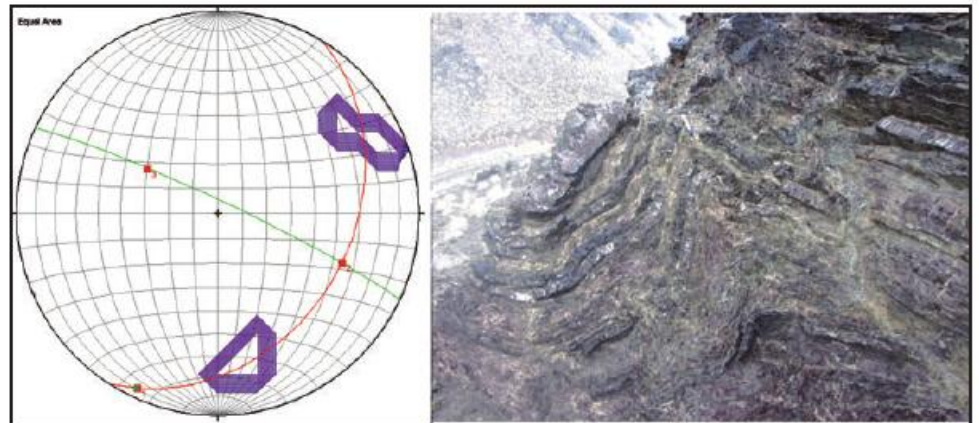
شکل ۸- رگه‌های کششی مرتبط با فاز دگربرختی چهارم، رگه‌های کششی نسل چهارم با زاویه تقریباً ۳۰ درجه نسبت به دیواره پهنه برشی تشکیل شده‌اند.

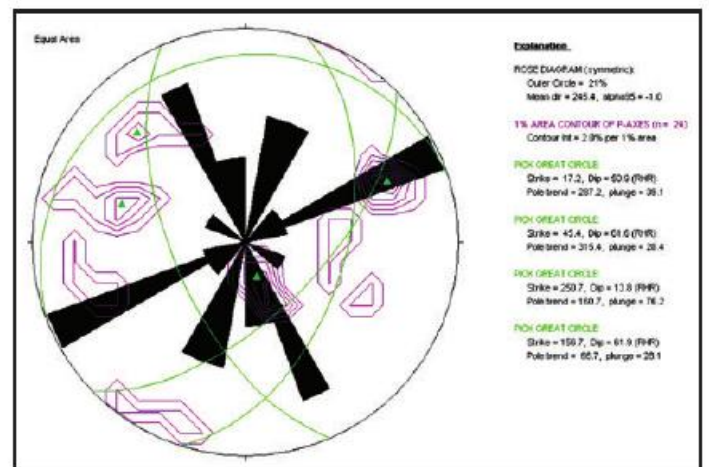
شکل ۹- چین خوردگی مرتبط با گسایش در فاز دگربرختی چهارم به همراه تصویر استریوگراف چین.

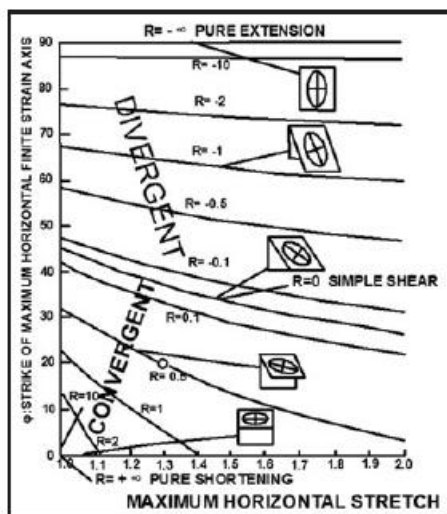
شکل ۱۰- چین خوردگی لایه‌ها در فاز دگربرختی چهارم به همراه تصویر استریوگراف چین.

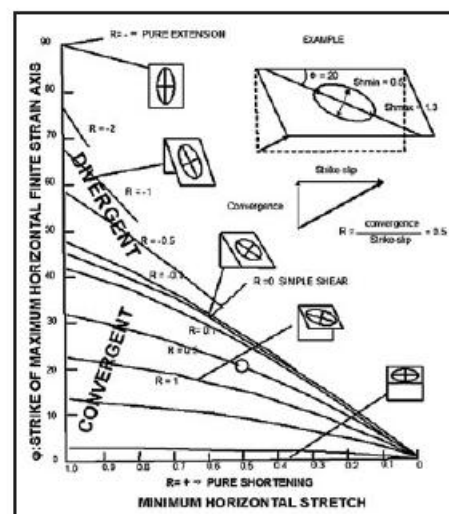
شکل ۱۲- الف) چگونگی تشکیل رگه‌های نردبانی در یک پهنه برشی ساده از نوع شکل‌پذیر- شکننا؛ ب) رشد نوک این رگه‌ها در طی مراحل دگربرختی پیشرونده.

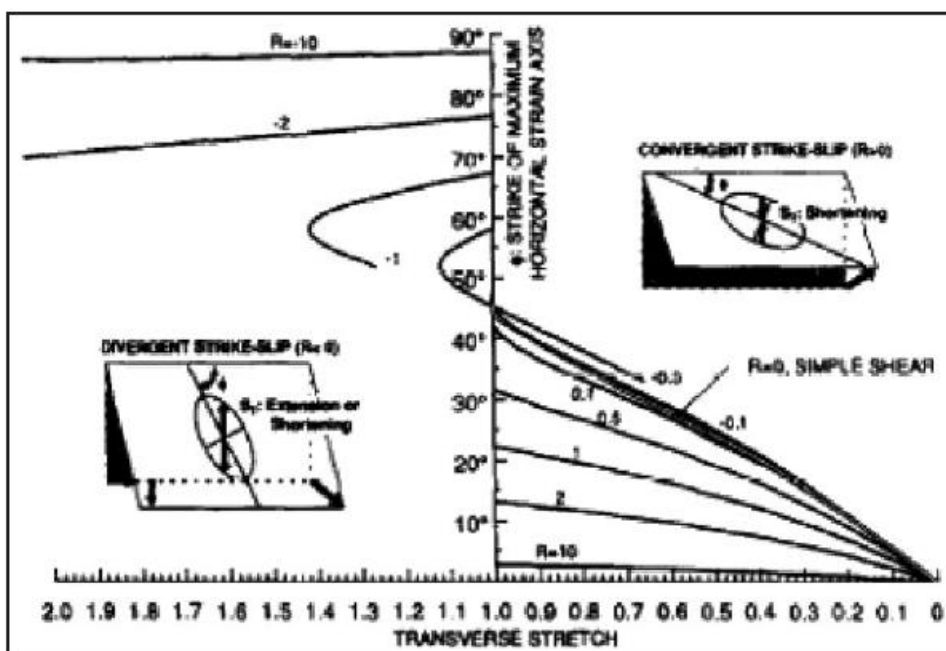
شکل ۱۱- تصویر استریوگراف نسل‌های مختلف بر گوارگی در امتداد پهنه برشی بوشاد.

شکل ۱۴- نمودار برای محاسبه $R, S_{II \max}$ ، ϕ (برگرفته از Krantz (1995)).

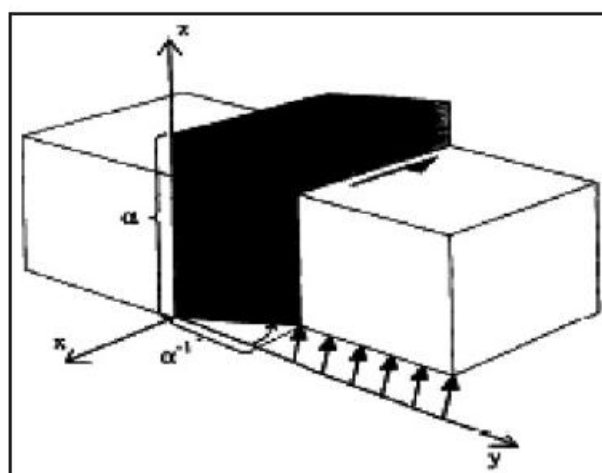

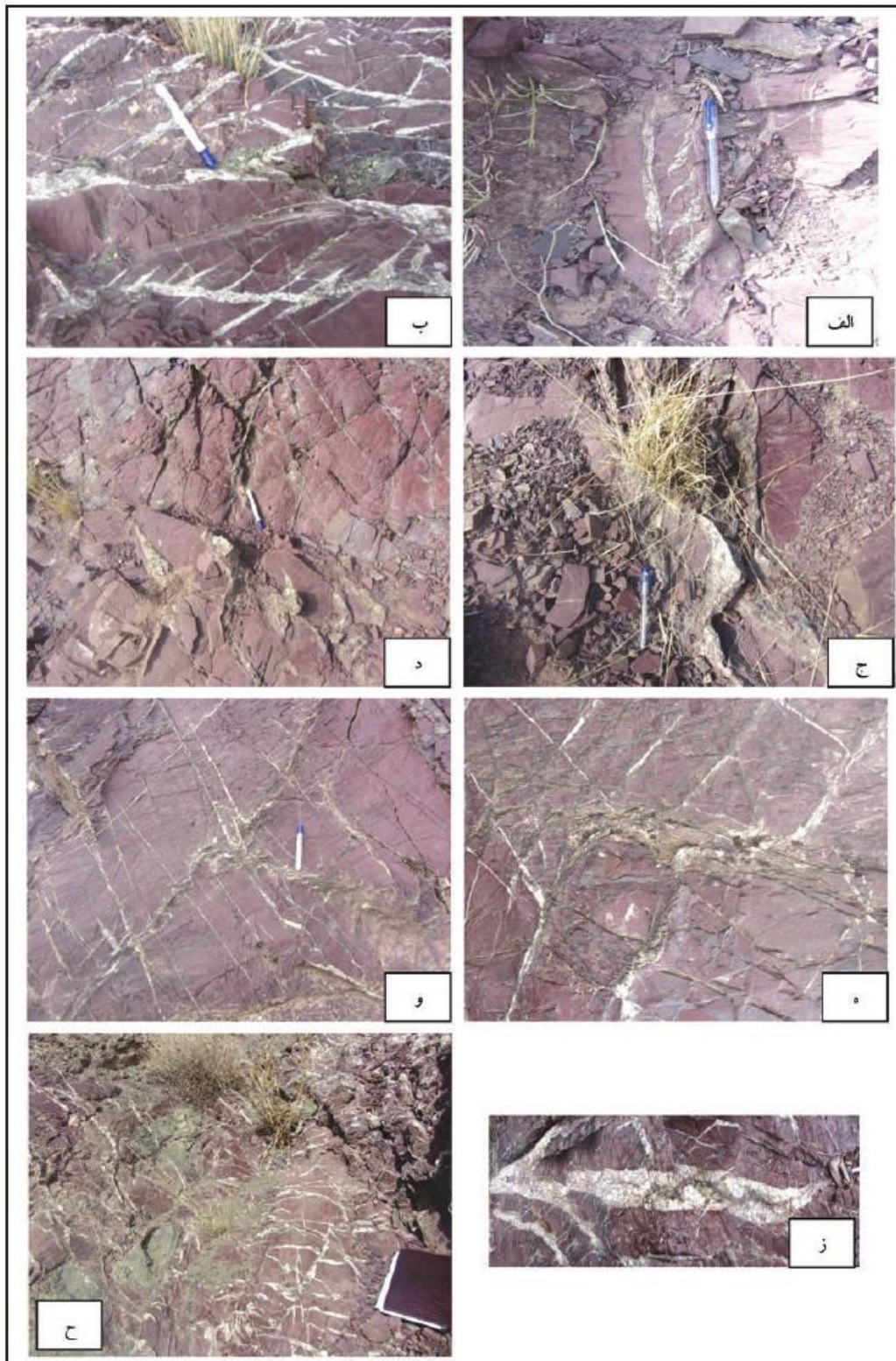
شکل ۱۳- نمودار برای محاسبه $R, S_{II \min}$ ، ϕ (برگرفته از Krantz (1995)).

شکل ۱۵- نمودار برای محاسبه R, S_I ، ϕ (برگرفته از Krantz (1995)).

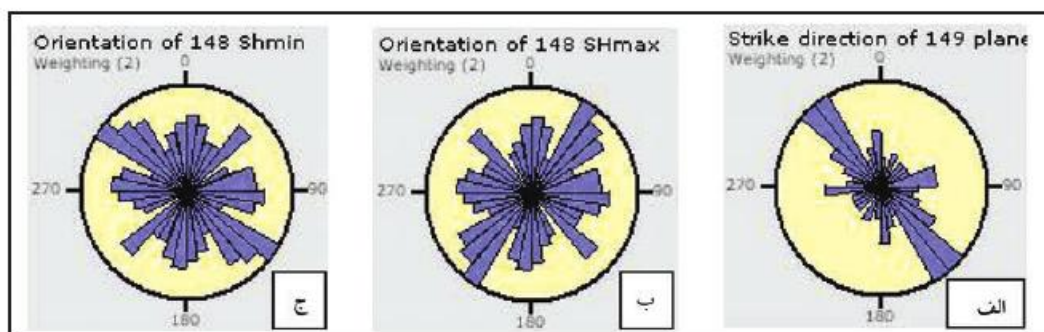
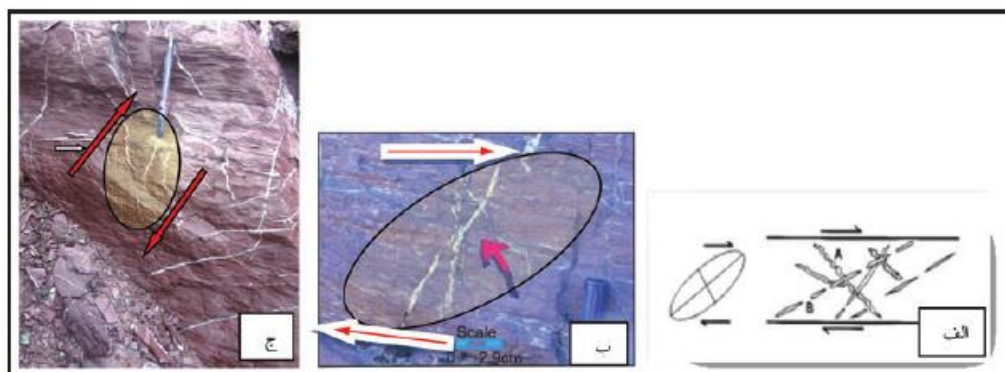
شکل ۱۶- متغیرهای واتنش مربوط به مدل ترانشارشی (برگرفته از Sanderson & Marchini (1984))، به دست آمده در جدول ۱ (برای اطلاعات بیشتر به متن مراجعه شود).

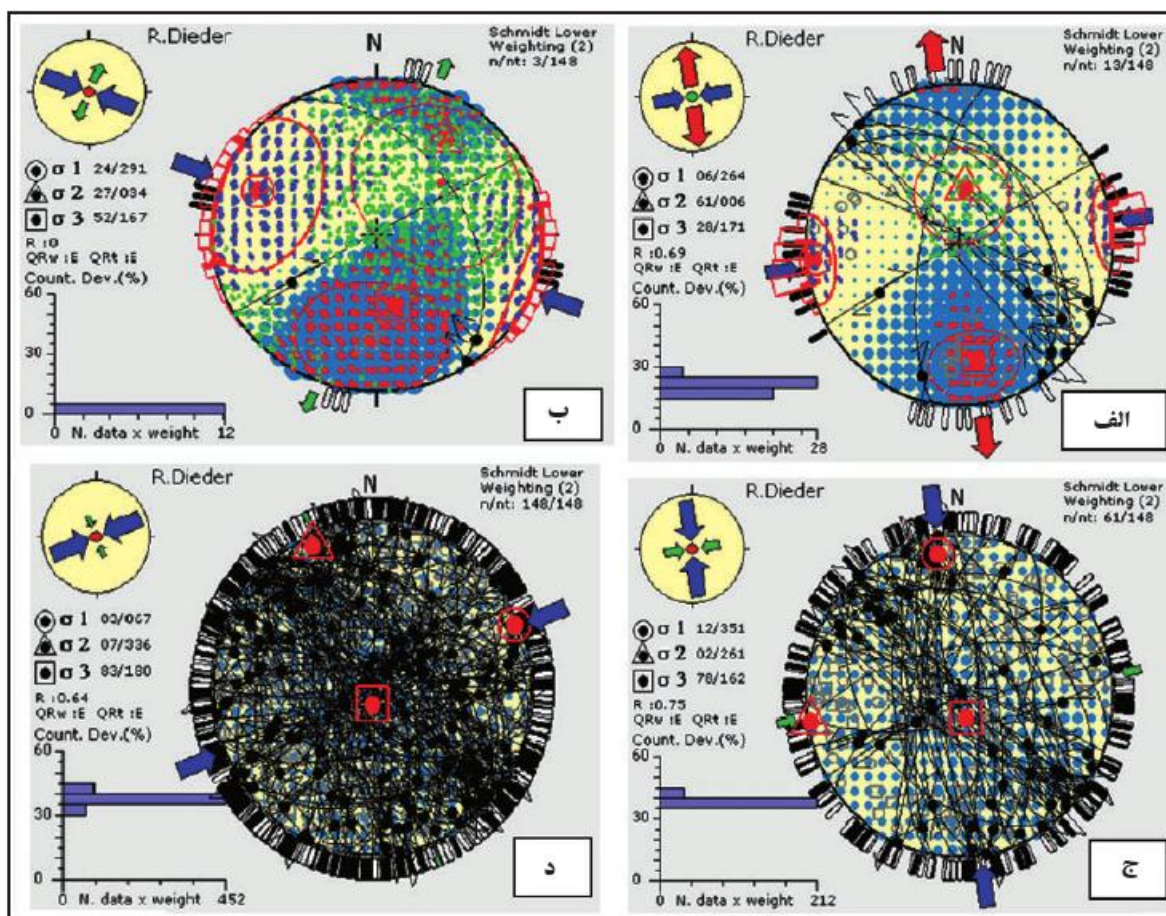

شکل ۱۷- الف تا ح) نماهایی از رگه‌های کششی و تغییر شکل آنها در اثر برش ساده پیش‌رونده در طی مراحل دگرشکلی سوم و چهارم.

شکل ۱۸- الف) تصویری نمادین از چگونگی شکل‌گیری رگه‌های کششی و تغییر شکل بعدی آنها در طی برش ساده پیشرونده (برگرفته از (Barker (1990)، ب و ج) تعیین سوی برش بر پایه جهت‌یابی رگه‌های کششی چین‌خورده و بودن شده در پهنه بوشاد.

شکل ۱۹- الف) نمودار گل‌سرخ روی صفحات گسلی برداشت شده در پهنه برشی بوشاد؛ ب) محورهای تنش بیشینه در پهنه برشی بوشاد؛ ج) محورهای تنش کمینه در پهنه برشی بوشاد.

شکل ۲۰- وضعیت حالت‌های تنش در پهنه برشی بوشاد به ترتیب در: الف) کرتاسه؛ ب و ج) نوژن- پالوژنوا؛ د) پیلو- کواترنری.

جدول ۱- متغیرهای واتنش به دست آمده برای پهنه برشی بوشاد با استفاده از روابط و نمودارهای ارائه شده توسط (Krantz 1995)

σ_1	x	y	ψ	γ	ϕ	$\cotg \phi$	α	α^{-1}	S_T	S_{Hmax}	S_{Hmin}	R= (convergence /strike-slip)	R'= (SH _{max} /SH _{min})
۲۱۰	۵۹/۳۹۸۷	۲۲/۷۴۹۵	۱۰	-۰/۱۸	۴۲	۱/۴۷	۱/۰۵	-۰/۹۵	-۰/۹۴	۱/۰۷	-۰/۸۹	-۰/۳	۱/۲۰
۶۰	۵۹/۳۹۷۱	۲۲/۷۴۹۵	۱۳	-۰/۲۳	۳۳	۱/۵۱	۱/۰۷	-۰/۹۴	-۰/۹۱	۱/۰۹	-۰/۸۶	-۰/۳	۱/۲۶
۴۵	۵۹/۳۵۱۴	۲۲/۷۵۱۶	۱۰	-۰/۱۸	۳۴	۱/۴۷	۱/۰۵	-۰/۹۵	-۰/۹۴	۱/۰۷	-۰/۸۹	-۰/۳	۱/۲۰
۱۷۵	۵۹/۳۵۱۱	۲۲/۷۵۱۸	۴۵	۱/۰۰	۲۵	۲/۱۵	۱/۳۰	-۰/۷۷	-۰/۶۱	۱/۳۷	-۰/۵۶	-۰/۳	۲/۴۲
۱۳۵	۵۹/۳۵۳۷	۲۲/۷۵۱۱	۶۰-۷۴	۱/۸۳	۱۹	۲/۸۴	۱/۵۲	-۰/۶۶	-۰/۴۲	۱/۶۰	-۰/۴۱	-۰/۳	۳/۹۰
۱۹۵	۵۹/۳۵۳۷	۲۲/۷۵۱۱	۱۱	-۰/۱۹	۳۴	۱/۴۹	۱/۰۶	-۰/۹۴	-۰/۹۳	۱/۰۷	-۰/۸۸	-۰/۳	۱/۲۲
۲۱۰	۵۹/۳۵۳۷	۲۲/۷۵۱۱	۹	-۰/۱۶	۳۴	۱/۴۶	۱/۰۵	-۰/۹۵	-۰/۹۴	۱/۰۶	-۰/۹۰	-۰/۳	۱/۱۸
۹۰	۵۹/۳۵۳۶	۲۲/۷۵۱۴	۱۰	-۰/۱۸	۳۴	۱/۴۷	۱/۰۵	-۰/۹۵	-۰/۹۴	۱/۰۷	-۰/۸۹	-۰/۳	۱/۲۰
۱۶۵	۵۹/۳۱۹۱	۲۲/۷۵۷۴	۲۰	-۰/۳۶	۳۲	۱/۶۲	۱/۱۱	-۰/۹۰	-۰/۸۶	۱/۱۴	-۰/۷۹	-۰/۳	۱/۴۲
کل زن			۴۸/۵	۱/۱۳	۲۴	۲/۲۷	۱/۳۴	-۰/۷۵	-۰/۵۷	۱/۴۱	-۰/۵۳	-۰/۳	۲/۶۶

کتابکاری

- آقایی، س. ع.، ۱۳۸۳ زمین‌شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، ۵۸۶ ص.
- خطیب، م. م.، ۱۳۶۸ تحلیل ساختاری کوه‌های جنوب بیرجند، دانشگاه تربیت مدرس، پایان‌نامه کارشناسی ارشد.
- خطیب، م. م.، ۱۳۷۷ هندسه پایانه گسل‌های امتدادلغز (با نگاهی ویژه به گسل‌های خاور ایران)، رساله دکتر، دانشگاه شهید بهشتی، ۲۲۴ ص.
- خطیب، م. م. و زرین کوب، م. ح.، ۱۳۷۸ رفتار پورفیر و کلاست‌ها در مبلونیت‌های سرپانتینی پهنه برشی بوشاد، سومین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، شیراز، انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه شیراز.
- خطیب، م. م. و زرین کوب، م. ح.، ۱۳۷۹ کنترل‌کننده‌های ساختاری در دگرسانی سنگ‌های واقع در پهنه برشی بوشاد، چهارمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، تبریز، انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه تبریز.
- خطیب، م. م. و زرین کوب، م. ح.، ۱۳۸۳ تحلیل هندسی و جنبشی برگواره‌ها و برگه‌های راندگی در افولیت ملائز جنوب بیرجند، هشتمین همایش انجمن زمین‌شناسی ایران، شاهرود، انجمن زمین‌شناسی ایران، دانشگاه صنعتی شاهرود.
- خلیل‌زاده بجنند، ب.، ۱۳۸۶ تحلیل هندسی و جنبشی پهنه برشی بوشاد (افولیت ملائز جنوب بیرجند)، دانشگاه بیرجند، پایان‌نامه کارشناسی ارشد.

References

- Barker, A. J., 1990- Introduction to metamorphic textures and microstructures, Blackie, Glasgow, 163- 178.
- Fleuty, M. J., 1964- The description of folds, proc. Geol. Ass. London, 75, 461-492.
- Khatib, M. M. & Zarrinkoub, M. H., 2007- Mechanism of rotation & deformation of fault rocks in Boushad transpressional shear zone, east of Iran. Geophysical Research Abstracts, 9, 04054.
- Krantz, R. W., 1995- The transpressional strain model applied to strike-slip, oblique-convergent and oblique-divergent deformation Journal of Structural Geology, Vol. 17, No. 8, 1125-1137.
- Ramsay, J. G. & Huber, M., 1987- The Techniques of Modern Structural Geology V (2) (fold and fractures), 3th Ed, Academic Press limited, p. 391.
- Sanderson, D. J. & Marchini, W. R. D., 1984- Transpression. J. Struct. Geol. 6, 449-458.

Analysis of geometric and kinematic parameters of strain on the open gash veins within the Boushad shear zone (Birjand Ophiolitic Mélange, Eastern Iran)

N. Naimi-ghasabian ^{1*}, M. M. Khatib ², T. Ghasemi Rozveh ³, H. Nazari ⁴ & M. R. Heyhat ⁵

¹ Ph.D. Student, Department of Geology, University of Birjand, Birjand; Geological Survey of Iran, Mashhad, Iran

² Professor, Department of Geology, University of Birjand, Birjand, Iran

³ Ph.D. Student, Department of Geology, University of Birjand, Birjand, Iran

⁴ Assistant Professor, Institute for Earth Sciences, Geological Survey of Iran, Tehran, Iran

⁵ Assistant Professor, Department of Geology, University of Birjand, Birjand, Iran

Received: 2015 January 05

Accepted: 2016 January 25

Abstract

The Boushad shear zone (BSZ) is situated in the south of Birjand with at least 45 km length, about 9.2 Km width and strike N90E. The parts of the ophiolite mélange shear zone south of Birjand have changed by this shear zone. The earliest deformation, a polyphasessynmetamorphic deformation which occurred entirely in ductile conditions, D₁ and D₂ deformation phases are related to this deformation. The D₃ deformation affected the area after a period of sedimentation and erosion, Tension gash veins are formed simultaneously. The Strike-slip faults, thrust faults and fault related folds were classified as structures related to the D₄ tectonic event, the most recent phase of conflict in the region N055 ±10E is formed. Degree of convergence of the shear zone is R = 0.3, that indicating the formation of a dextral Transpression (Slightly oblique-convergent).

Keywords: Boushad shear zone, Birjand ophiolitic mélange, Strain parameters, Transpressional shear zone, Sistan suture.

For Persian Version see pages 37 to 46

*Corresponding author: N. Naimi-ghasabian; E-mail: naser.naimi@birjand.ac.ir